

“मीठे बच्चे- बाबा आउनुभएको छ तिमी बच्चाहरूलाई स्वच्छ बुद्धि बनाउन, जब स्वच्छ बन्छौ तब तिमी देवता बन्न सक्नेछौ ।”

प्रश्न:- यस ड्रामाको बनिबनाउ प्लान कुनचाहिँ हो, जसबाट बाबा पनि छुट्न सक्नुहुन्न ?

उत्तर:- हर कल्पमा बाबालाई आफ्ना बच्चाहरूको पासमा आउनै पर्छ, पतित दुःखी बच्चाहरूलाई सुखी बनाउनै पर्छ- यो ड्रामाको प्लान बनेको छ, यस बन्धनबाट बाबा पनि छुट्न सक्नुहुन्न ।

प्रश्न:- पढाउनेवाला बाबाको मुख्य विशेषता के हो ?

उत्तर:- उहाँ धेरै निरहंकारी बनेर पतित दुनियाँ, पतित तनमा आउनुहुन्छ । बाबाले यस समयमा तिमीलाई स्वर्गको मालिक बनाउनुहुन्छ, तिमीले फेरि द्वापरमा उहाँको लागि सुनको मन्दिर बनाउँछौ ।

गीत:- इस पाप की दुनिया से...

ओम् शान्ति । मीठे-मीठे रूहानी बच्चाहरूले यो गीत सुने । दुइटा दुनियाँ छन्- एक पापको दुनियाँ, अर्को पुण्यको दुनियाँ । दुःखको दुनियाँ र सुखको दुनियाँ । सुख अवश्य नयाँ दुनियाँ, नयाँ घरमा हुन सक्छ । पुरानो घरमा दुःख नै हुन्छ, त्यसैले त्यसलाई भत्काइन्छ । फेरि नयाँ घरमा सुखसँग बसिन्छ । अब बच्चाहरूले जान्दछन्- भगवान्लाई कुनै मनुष्य मात्रले जान्दैनन् । रावण राज्य हुनाको कारणले बिल्कुलै पत्थर बुद्धि, तमोप्रधान बुद्धि भएका छन् । बाबा आएर सम्भाउनुहुन्छ- मलाई भगवान् त भन्छन् तर कसैले पनि जान्दैनन् । भगवान्लाई जान्दैनन् भने कुनै कामका रहेनन् । दुःखमा नै हे प्रभु, हे ईश्वर भनेर पुकार्छन् । तर अनौठो छ, एउटा पनि मनुष्य मात्रले बेहदको बाबा रचयितालाई जान्दैनन् । भनिदिन्छन्- सर्वव्यापी हुनुहुन्छ, कछुवा-गोहीमा परमात्मा हुनुहुन्छ । यो त परमात्माको अपमान गर्छन् । बाबालाई कति बदनाम गर्छन् त्यसैले भगवानुवाच छ- जब मेरो र देवी-देवताहरूको निन्दा गर्दै- गर्दै सिँढी उत्रिदै तमोप्रधान बन्न पुग्छन्, तब म आउँछु । ड्रामा अनुसार बच्चाहरूले भन्दछन्- यस पार्टमा फेरि पनि आउनुपर्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- यो ड्रामा बनिबनाउ छ । म पनि ड्रामाको बन्धनमा बाँधिएको छु । यस ड्रामाबाट म पनि छुट्न सकिदैन । मलाई पनि पतितलाई पावन बनाउन आउनै पर्छ । नत्र भने नयाँ दुनियाँ कसले स्थापना गर्छ ? बच्चाहरूलाई रावण राज्यको दुःखबाट छुटाएर नयाँ दुनियाँमा कसले लैजान्छ ? हुन त यस दुनियाँमा धेरै धनवान मनुष्यहरूले सम्भन्छन्- हामी त स्वर्गमा बसेका छौ, धन छ, महल छ, हवाईजहाज (एरोप्लेन) छ तर अचानक कोही बिरामी हुन्छन्, बस्दा-बस्दै मर्छन् । कति दुःख हुन्छ । उनीहरूलाई यो थाहा छैन- सत्ययुगमा कहिल्यै अकालमा मृत्यु हुँदैन । दुःखै हुँदैन । वहाँ आयु पनि धेरै हुन्छ । यहाँ त अचानक मर्छन् । सत्ययुगमा यस्तो हुँदैन । वहाँ के हुन्छ ? यो पनि कसैले जान्दैनन्, त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- कति तुच्छ बुद्धि छ । म आएर यिनीहरूलाई स्वच्छ बुद्धि बनाउँछु । रावणले पत्थर बुद्धि, तुच्छ बुद्धि बनाउँछ । भगवान्ले स्वच्छ बुद्धि बनाइरहनुभएको छ । बाबाले तिमीलाई मनुष्यबाट देवता बनाइ रहनुभएको छ । सबै बच्चाहरूले भन्दछन्- सूर्यवंशी महाराजा-महारानी बन्न आएका हौ । लक्ष्म-उद्देश्य अगाडि छ । नरबाट नारायण बन्नु छ । यो हो सत्य नारायणको कथा । फेरि भक्तिमा ब्राह्मणहरूले कथा सुनाइरहन्छन् । वास्तवमा कोही नरबाट नारायण कहाँ बन्छ र ? तिमी त वास्तवमा नरबाट नारायण बन्न आएका छौ । कसै-कसैले सोध्छन् तपाईंको संस्थाको उद्देश्य के हो ? भन- नरबाट नारायण बन्ने, यो हो हाम्रो उद्देश्य । तर यो कुनै संस्था होइन । यो त परिवार हो । माता, पिता र बच्चाहरू बसेका छन् । भक्तिमार्गमा त गाउँथ्यौ- हजुर माता-पिता.....। हे माता-पिता जब हजुर आउनुहुन्छ, हामीले हजुरबाट अथाह सुख लिन्छौ । हामी विश्वका मालिक बन्छौ । अहिले तिमी विश्वका मालिक बन्छौ नि, त्यो पनि स्वर्गको । अब यस्ता बाबालाई देख्दा कति खुशीको पारा चढ्नुपर्छ । जसलाई आधा कल्प याद गर्नुपर्छ- हे भगवान् आउनुहोस्, हजुर आउनुभयो भने हामीले धेरै सुख पाउने थियौ । उहाँ बेहदका बाबाले त बेहदको वर्सा दिनुहुन्छ । त्यो पनि २१ जन्मको लागि । बाबा भन्नुहुन्छ- मैले तिमीलाई दैवी सम्प्रदायको बनाउँछु । रावणले आसुरी सम्प्रदाय बनाउँछ । मैले आदि सनातन देवी-देवता धर्मको स्थापना गर्छु । वहाँ पवित्रताको कारणले आयु पनि धेरै हुन्छ । यहाँ छन् भोगी, अचानक मर्छन् । वहाँ योगबाट वर्सा मिलेको हुन्छ । आयु पनि १५० वर्ष हुन्छ । आफ्नो समयमा एक शरीर छोडेर अर्को लिन्छन् । यो ज्ञान बाबाले नै बसेर दिनुहुन्छ । भक्तहरूले भगवान्लाई खोज्छन् । सम्भन्छन्- शास्त्र पढ्नु, तीर्थ आदि गर्नु- यी सबै भगवानसँग मिल्ने बाटा हुन् । बाबा भन्नुहुन्छ- यो मार्ग हुँदै होइन । मार्ग त मैले नै

बताउँछु । तिमीले त भन्थ्यौ— हे अन्धाको लक्ष्मी प्रभु आउनुहोस् । हामीलाई शान्तिधाम, सुखधाम लैजानुहोस् । बाबाले नै सुखधामको मार्ग बताउनुहुन्छ । बाबाले कहिल्यै दुःख दिनुहुन्न । यो त बाबामाथि भूठो आरोप लगाउँछन् । कोही मर्छन् भने भगवान्लाई गाली गर्न लाग्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ— मैले कहाँ कसैलाई मार्छु या दुःख दिन्छु र ! यो त हरेकको आ-आफ्नो पार्ट हो । मैले जुन राज्य स्थापना गर्छु, वहाँ अकाल मृत्यु, दुःख आदि कहिल्यै हुँदैन । मैले तिमीलाई सुखधाम लैजान्छु । बच्चाहरू खुशीले गद्-गद् हुनुपर्छ । ओहो ! बाबाले हामीलाई पुरुषोत्तम बनाइ रहनुभएको छ । संगमयुगलाई पुरुषोत्तम भनिन्छ, मनुष्यलाई यो थाहा छैन । भक्ति मार्गमा भक्तहरूले फेरि पुरुषोत्तम महिना आदि बनाएका छन् । वास्तवमा हो पुरुषोत्तम युग, जसमा बाबा आएर उँच भन्दा उँच बनाउनुहुन्छ । अहिले तिमी पुरुषोत्तम बनिरहेका छौ । सबैभन्दा उँच भन्दा उँच पुरुषोत्तम लक्ष्मी-नारायण नै हुन् । मनुष्यले त केही पनि बुझ्दैनन् । चढ्ती कलामा लैजाने एक बाबा नै हुनुहुन्छ । सिँढीको बारेमा कसैलाई पनि सम्झाउन धेरै सहज छ । बाबा भन्नुहुन्छ— अब खेल पूरा भयो, घर चल । अब यो पुरानो फोहोरी चोला छोड्नु छ । तिमी पहिला नयाँ दुनियाँमा सतोप्रधान थियौ । फेरि ८४ जन्म भोगेर तमोप्रधान शूद्र बन्यौ । अहिले फेरि शूद्रबाट ब्राह्मण बनेका छौ । अहिले बाबा आउनुभएको छ भक्तिको फल दिन । बाबाले सत्ययुगमा फल दिनुभएको थियो । बाबा हुनुहुन्छ नै सुखदाता । बाबा पतित-पावन आउनुहुन्छ तब सारा दुनियाँको मनुष्य मात्र त के प्रकृतिलाई पनि सतोप्रधान बनाउनुहुन्छ । अहिले त प्रकृति पनि तमोप्रधान छ । अनाज आदि पाइँदै पाइँदैन । उनीहरूले सम्झन्छन्— हामीले यो-यो गर्छौँ । आगामी वर्ष धेरै अनाज हुनेछ । तर केही पनि हुँदैन । प्राकृतिक प्रकोपलाई कसले के गर्न सक्छ ! अनिकाल पर्छ, भूकम्प हुन्छ, बिरामी हुन्छन् । रगतका नदीहरू बग्छन् । यो उही महाभारत लडाईँ हो । अहिले बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी आफ्नो वर्सा लेऊ । म तिमी बच्चाहरूलाई स्वर्गको वर्सा दिन आएको छु । माया रावणले श्राप दिन्छ, नर्कको वर्सा दिन्छ । यो पनि खेल बनेको छ । बाबा भन्नुहुन्छ— ड्रामा अनुसार मैले पनि शिवालय स्थापना गर्छु । यो भारतवर्ष शिवालय थियो । अहिले पतित दुनियाँ (वेश्यालय) बनेको छ । विषय सागरमा गोता खाइरहन्छन् ।

अहिले तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— बाबाले हामीलाई शिवालयमा लैजानुहुन्छ, त्यसैले यो खुशी रहनुपर्छ नि । हामीलाई बेहदका भगवान्ले पढाइ रहनुभएको छ । बाबा भन्नुहुन्छ— मैले तिमीलाई विश्वको मालिक बनाउँछु । भारतवासीले आफ्नो धर्मलाई पनि जान्दैनन् । हाम्रो वंशावली त धेरै ठूलो छ । जसबाट अरू वंश निक्लिन्छन् । आदि सनातन कुनचाहिँ धर्म, कुनचाहिँ वंशको थियो— यो बुझेका छैनन् । आदि सनातन देवी-देवता धर्मको वंशावली, फेरि दोस्रो नम्बरमा चन्द्रवंशीको वंशावली, फेरि इस्लामीहरूको वंशावली । यो सारा वृक्षको रहस्य अरू कसैले सम्झाउन सक्दैन । अहिले त हेर कति थरी वंशावली छन् । हाँगाबिँगा कति छन् । यो हो विविध (भेराइटी) धर्मको वृक्ष । यी कुरा बाबा नै आएर बुद्धिमा भरिदिनुहुन्छ । यो पढाइ हो । यो त सधैं पढ्नु छ । भगवानुवाच— मैले तिमीलाई राजाहरूको राजा बनाउँछु । पतित राजाहरू त विनाशी धन दान गर्नले बन्न सक्छन् । मैले तिमीलाई यस्तो पावन बनाउँछु जुन तिमी २१ जन्मको लागि विश्वको मालिक बन्दछौ । वहाँ कहिल्यै अकाल मृत्यु हुँदैन । आफ्नो समयमा शरीर छोड्छन् । तिमी बच्चाहरूलाई ड्रामाको रहस्य पनि बाबाले सम्झाउनुभएको छ । ती सिनेमा, नाटक आदि निकलेका छन् । त्यसैले उदाहरण दिएर सम्झाउन पनि सहज हुन्छ । आजकाल त धेरै ड्रामा आदि बनाउँछन् । मनुष्यलाई धेरै सोख छ । ती सबै हुन् हदका, यो हो बेहदको ड्रामा । यस समय मायाको पम्प धेरै छ । मनुष्यहरूले सम्झन्छन्— अहिले त स्वर्ग बनेको छ । पहिले यति भवन आदि कहाँ थिए र ! अहिले कति विरूद्ध (अपोजिशन) छ । भगवान्ले स्वर्ग रचनुहुन्छ भने मायाले पनि आफ्नो स्वर्ग देखाउँछ । यो हो सबै मायाको पम्प । यो सबै समाप्त हुनु छ । माया कति शक्तिशाली छ । तिमीले त्यससँग मुख मोड्नु छ । बाबा हुनुहुन्छ नै गरिब निवाज । धनवान्को लागि स्वर्ग छ, गरिब बिचरा नर्कमा छन् । त्यसैले अब नर्कवासीहरूलाई स्वर्गवासी बनाउनु छ । गरिबले नै वर्सा लिन्छन् । धनवान्हरूले त सम्झन्छन्— हामी स्वर्गमा बसेका छौँ । स्वर्ग-नर्क यहाँ नै छ । यी सबै कुरा अहिले तिमीले सम्झन्छौ । भारत कति भिखारी बनेको छ । भारत नै कति सम्पन्न थियो । एकै आदि सनातन धर्म थियो । अहिले पनि कति पुराना चीजहरू निकालिरहन्छन् । भन्दछन्— यति वर्षको पुरानो चीज हो । हड्डीहरू निकाल्छन्, भन्छन् यति लाखौँ वर्षको हो । अब लाखौँ वर्षको हड्डी फेरि कहाँबाट निकलन सक्छ । त्यसको फेरि दाम पनि कति धेरै राख्छन् ।

बाबा सम्भाउनुहुन्छ- म आएर सबैको सद्गति गर्छु, म यिनमा प्रवेश गर्छु । यी ब्रह्मा साकारी हुन्, यिनै फेरि सूक्ष्मवतनवासी फरिश्ता बन्छन् । ती अव्यक्त, यिनी व्यक्त । बाबा भन्नुहुन्छ- म धेरै जन्मको अन्तको पनि अन्तमा आउँछु । जुन नम्बरवन पावन उही फेरि नम्बरवन पतित । म यिनमा आउँछु किनकि यिनलाई नै फेरि नम्बरवन पावन बन्नु छ । यिनीले आफूलाई कहाँ भन्छन् र म भगवान् हुँ, फलाना हुँ । बाबा पनि सम्भनुहुन्छ म यस तनमा प्रवेश गरेर यिनीद्वारा सबैलाई सतोप्रधान बनाउँछु । बाबा बच्चाहरूलाई सम्भाउनुहुन्छ- तिमी अशरीरी आएका थियौ फेरि ८४ जन्म लिएर पार्ट खेल्यौ, अब फर्केर जानु छ । आफूलाई आत्मा सम्भ, देह-अभिमान तोड । केवल यादको यात्रामा रहनु छ अरु कुनै मेहनत छैन । जो पवित्र बन्छ, ज्ञान सुन्छ ऊ नै विश्वको मालिक बन्छ । कति ठूलो विद्यालय छ । पढाउनेवाला बाबा कति निरहंकारी बनेर पतित दुनियाँ, पतित तनमा आउनुहुन्छ । भक्तिमार्गमा तिमीले उहाँको लागि कति राम्रो सुनको मन्दिर बनाउँछौ । यस समय तिमीलाई स्वर्गको मालिक बनाउँछु, पतित शरीरमा आएर बस्छु । फेरि भक्तिमार्गमा तिमीले मलाई सोमनाथ मन्दिरमा बसाउँछौ । सुन, हीराको मन्दिर बनाउँछौ किनकि तिमी जान्दछौ हामीलाई स्वर्गको मालिक बनाउनुहुन्छ । त्यसैले खातिरी गर्छौ । यो सबै रहस्य सम्भाइएको छ । भक्ति पहिला अव्यभिचारी फेरि व्यभिचारी हुन्छ । आजकल हेर मनुष्यलाई पनि पूजा गरिरहन्छन् । गंगाको किनारमा हेर शिवोहम् भन्दै बस्छन् । माताहरू गएर दूध चढाउँछन्, पूजा गर्छन् । यी दादाले स्वयं पनि गरेका छन्, पुजारी नम्बरवन बने नि । आश्चर्य छ नि । बाबा भन्नुहुन्छ- यो आश्चर्यजनक दुनियाँ हो । कसरी स्वर्ग बन्छ, कसरी नर्क बन्छ- सबै रहस्य बच्चाहरूलाई सम्भाइरहनुहुन्छ । यो ज्ञान त शास्त्रहरूमा छैन । ती हुन् दर्शन शास्त्र । यो हो आध्यात्मिक ज्ञान जुन रूहानी बाबा वा तिमी ब्राह्मणहरू सिवाय कसैले दिन सक्दैन । तिमी ब्राह्मणहरू सिवाय रूहानी ज्ञान कसैलाई मिल्न सक्दैन । ब्राह्मण नबनेसम्म देवता बन्न सकिदैन । तिमी बच्चालाई धेरै खुशी रहनुपर्छ, भगवानले हामीलाई पढाउनुहुन्छ, श्री कृष्णले होइन । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) मायाको धेरै ठूलो पम्प छ, यसबाट आफ्नो मुख मोड्नु छ । सदा यसै खुशीमा रोमांच खडा होस्- हामी त अहिले पुरुषोत्तम बनिरहेका छौ, भगवानले हामीलाई पढाउनुहुन्छ ।
- २) विश्वको राज्य-भाग्य लिनको लागि केवल पवित्र बन्नु छ । जसरी बाबा निरहंकारी बनेर पतित दुनियाँ, पतित तनमा आउनुहुन्छ, त्यसै गरी बाबा समान निरहंकारी बनेर सेवा गर्नु छ ।

वरदान:- निन्दा गर्नेलाई पनि गुणमाला पहिराउने इष्ट देव, महान् आत्मा भव

जसरी आजकाल तिमी विशेष आत्माहरूको स्वागत गर्ने बेलामा कसैले गलामा स्थूल माला पहिरायो भने तिमीले पहिराउने व्यक्तिको गलामा फर्काइदिन्छौ । यसैगरी निन्दा गर्नेलाई पनि गुणमाला पहिराऊ अनि उसले स्वतः तिमीलाई गुणमाला फर्काइदिन्छ किनकि निन्दा गर्नेलाई गुणमाला पहिराउनु अर्थात् जन्म-जन्मको लागि भक्त निश्चित गर्नु हो । यो दिनु नै अनेक पटकको लिनु हुन जान्छ । यही विशेषताले इष्ट देव, महान् आत्मा बनाइदिन्छ ।

स्लोगन:- आफ्नो मन्सा वृत्ति सदा राम्रो शक्तिशाली बनायौ भने खराब पनि राम्रो हुनेछ ।

अव्यक्त स्थितिको अनुभव गर्नको लागि विशेष होमवर्क :

- (२३) कुनै पनि कर्म गर्दा सदा यही स्मृतिमा रहोस्- हर कर्ममा बापदादा मेरो साथ पनि हुनुहुन्छ अनि मेरो यस अलौकिक जीवनको हात उहाँको हातमा छ अर्थात् जीवन उहाँमा समर्पण छ । त्यस पछि जिम्मेवारी उहाँको नै हुन जान्छ । सबै बोझ बाबालाई दिएर आफूलाई हल्का बनाऊ तब कर्मयोगी फरिश्ता बन्दछौ ।